

Megilas

Ruth

בס"ד

A Ten Part Series

Learn the Megilah comprehensively with the

Text, Mefarshim and Iyuns

Rabbi Ya'akov Trump Shoftim Shiur for Women 8:00-8:45pm Wednesdays

Megilas Ruth

TEXT – PEREK ALEF

<p>א ויהי בימי שפט השפטים, ויהי רעב, בארץ; וילך איש מבית לחם יהודה, לגור בשדי מואב--הוא ואשתו, ושני בניו.</p>	<p>1 And it came to pass in the days when the judges judged, that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-lehem in Judah went to sojourn in the field of Moab, he, and his wife, and his two sons.</p>
<p>ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני-בניו מחלון וכליון, אפרתים-- מבית לחם, יהודה; ויבאו שדי-מואב, ויהיו-שם.</p>	<p>2 And the name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Beth-lehem in Judah. And they came into the field of Moab, and continued there.</p>
<p>ג וימת אלימלך, איש נעמי; ותשאר היא, ושני בניה.</p>	<p>3 And Elimelech Naomi's husband died; and she was left, and her two sons.</p>
<p>ד וישאו להם, נשים מאביות--שם האחת ערפה, ושם השנית רות; וישבו שם, כעשר שנים.</p>	<p>4 And they took them wives of the women of Moab: the name of the one was Orpah, and the name of the other Ruth; and they dwelt there about ten years.</p>
<p>ה וימתו גם-שניהם, מחלון וכליון; ותשאר, האשה, משני ילדיה, ומאשה.</p>	<p>5 And Mahlon and Chilion died both of them; and the woman was left of her two children and of her husband.</p>
<p>ו ותקם היא וכלתיה, ותשב משדי מואב: כי שמעה, בשדה מואב--כי-פקד ה' את-עמו, לתת להם לחם.</p>	<p>6 Then she arose with her daughters-in-law, that she might return from the field of Moab; for she had heard in the field of Moab how that the LORD had remembered His people in giving them bread.</p>
<p>ז ותצא, מן-המקום אשר היתה-שמה, ושתי כלותיה, עמה; ותלכנה בדרך, לשוב אל-ארץ יהודה.</p>	<p>7 And she went forth out of the place where she was, and her two daughters-in-law with her; and they went on the way to return unto the land of Judah.</p>
<p>ח ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה</p>	<p>8 And Naomi said unto her two</p>

<p>לבית אמה; יעשה (יעשה) ה' עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי.</p>	<p>daughters-in-law: 'Go, return each of you to her mother's house; the LORD deal kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with me.</p>
<p>ט יתן ה', לכם, ומצאן מנוחה, אשה בית אישה; ותשק להן, ותשאנה קולן ותבכינה.</p>	<p>9 The LORD grant you that ye may find rest, each of you in the house of her husband.' Then she kissed them; and they lifted up their voice, and wept.</p>
<p>י ותאמרנה-לה: כי-אתך נשוב, לעמך.</p>	<p>10 And they said unto her: 'Nay, but we will return with thee unto thy people.'</p>
<p>יא ותאמר נעמי שבנה בנתי, למה תלכנה עמי: העוד-לי בנים במעי, והיו לכם לאנשים.</p>	<p>11 And Naomi said: 'Turn back, my daughters; why will ye go with me? have I yet sons in my womb, that they may be your husbands?</p>
<p>יב שבנה בנתי לכן, כי זקנתי מהיות לאיש: כי אמרתי, יש-לי תקוה--גם הייתי הלילה לאיש, וגם ילדתי בנים.</p>	<p>12 Turn back, my daughters, go your way; for I am too old to have a husband. If I should say: I have hope, should I even have an husband to-night, and also bear sons;</p>
<p>יג הלהן תשברנה, עד אשר יגדלו, הלהן תעגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי, כי-מר-לי מאד מכם--כי-יצאה בי, יד-ה'.</p>	<p>13 would ye tarry for them till they were grown? would ye shut yourselves off for them and have no husbands? nay, my daughters; for it grieveth me much for your sakes, for the hand of the LORD is gone forth against me.'</p>
<p>יד ותשנה קולן, ותבכינה עוד; ותשק ערפה לחמותה, ורות דבקה בה.</p>	<p>14 And they lifted up their voice, and wept again; and Orpah kissed her mother-in-law; but Ruth cleaved unto her.</p>
<p>טו ותאמר, הנה שבה יבמתך, אל-עמה, ואל-אלהיה; שובי, אחרי יבמתך.</p>	<p>15 And she said: 'Behold, thy sister-in-law is gone back unto her people, and unto her god; return thou after thy sister-in-law.'</p>
<p>טז ותאמר רות אל-תפגעני-בי, לעזבך לשוב מאחריך: כי אל-אשר תלכי אלך, ובאשר תליני אליו--עמך עמי, ואלהיך אלהי.</p>	<p>16 And Ruth said: 'Entreat me not to leave thee, and to return from following after thee; for whither thou goest, I will go; and where thou lodgest, I will lodge; thy people shall be my people, and thy God my God;</p>
<p>יז באשר תמותי אמות, ושם</p>	<p>17 where thou diest, will I die, and there</p>

אקבר; כה יעשה ה' לי, וכה יוסיף--כי המות, יפריד ביני ובינך.	will I be buried; the LORD do so to me, and more also, if aught but death part thee and me.'
יח ותרא, כי-מתאמצת היא ללכת אתה; ותחדל, לדבר אליה.	18 And when she saw that she was stedfastly minded to go with her, she left off speaking unto her.
יט ותלכנה שתיהם, עד-בואנה בית לחם; ויהי, כבואנה בית לחם, ותהם כל-העיר עליהן, ותאמרנה הזאת נעמי.	19 So they two went until they came to Beth-lehem. And it came to pass, when they were come to Beth-lehem, that all the city was astir concerning them, and the women said: 'Is this Naomi?'
כ ותאמר אליהן, אל-תקראנה לי נעמי: קראן לי מרא, כי-המר שדי לי מאד.	20 And she said unto them: 'Call me not Naomi, call me Marah; for the Almighty hath dealt very bitterly with me.
כא אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני ה'; למה תקראנה לי, נעמי, וה' ענה בי, ושדי הרע לי.	21 I went out full, and the LORD hath brought me back home empty; why call ye me Naomi, seeing the LORD hath testified against me, and the Almighty hath afflicted me?'
כב ותשב נעמי, ורות המואביה כלתה עמה, השבה, משדי מואב; והמה, באו בית לחם, בתחלת, קציר שערים.	22 So Naomi returned, and Ruth the Moabitess, her daughter-in-law, with her, who returned out of the field of Moab-- and they came to Beth-lehem in the beginning of barley harvest.

Perek Beis: Chance?

א ולנעמי מידע (מודע) לאישה, איש גבור חיל--ממשפחת, אלימלך: ושמו, בעז.	1 And Naomi had a kinsman of her husband's, a mighty man of valour, of the family of Elimelech, and his name was Boaz.
ב ותאמר רות המואביה אל-נעמי, אלכה-נא השדה, ואלקטה בשבלים--אחר, אשר אמצא-חן בעיניו; ותאמר לה, לכי בתי.	2 And Ruth the Moabitess said unto Naomi: 'Let me now go to the field, and glean among the ears of corn after him in whose sight I shall find favour.' And she said unto her: 'Go, my daughter.'
ג ותלך ותבוא ותלקט בשדה, אחרי הקצרים; ויקר מקרה--חלקת השדה לבעז, אשר ממשפחת	3 And she went, and came and gleaned in the field after the reapers; and her hap was to light on the portion of the field belonging unto Boaz, who was of the

אלימלך.	family of Elimelech.
ד והנה בעז, בא מבית לחם, ויאמר לקוצרים, ה' עמכם; ויאמרו לו, יברכה ה'.	4 And, behold, Boaz came from Bethlehem, and said unto the reapers: 'The LORD be with you.' And they answered him: 'The LORD bless thee.'
ה ויאמר בעז לנערו, הנצב על-הקוצרים: למי, הנערה הזאת.	5 Then said Boaz unto his servant that was set over the reapers: 'Whose damsel is this?'
ו ויען, הנער הנצב על-הקוצרים--ויאמר: נערה מואביה היא, השבה עם-נעמי משדי מואב.	6 And the servant that was set over the reapers answered and said: 'It is a Moabitish damsel that came back with Naomi out of the field of Moab;
ז ותאמר, אלקטה-נא ואספתי בעמרים, אחרי, הקוצרים; ותבוא ותעמוד, מאז הבקר ועד-עתה--זה שבתה הבית, מעט.	7 and she said: Let me glean, I pray you, and gather after the reapers among the sheaves; so she came, and hath continued even from the morning until now, save that she tarried a little in the house.'
ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בת, אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכה תדבקין, עם-נערת.	8 Then said Boaz unto Ruth: 'Hearest thou not, my daughter? Go not to glean in another field, neither pass from hence, but abide here fast by my maidens.
ט עיניך בשדה אשר-יקצרון, והלכת אחריהן--הלוא צויתי את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלכת אל-הכלים, ושתי, מאשר ישאבון הנערים.	9 Let thine eyes be on the field that they do reap, and go thou after them; have I not charged the young men that they shall not touch thee? and when thou art athirst, go unto the vessels, and drink of that which the young men have drawn.'
י ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו, מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני-ואנכי, נכריה.	10 Then she fell on her face, and bowed down to the ground, and said unto him: 'Why have I found favour in thy sight, that thou shouldest take cognizance of me, seeing I am a foreigner?'
יא ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אבך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום.	11 And Boaz answered and said unto her: 'It hath fully been told me, all that thou hast done unto thy mother-in-law since the death of thy husband; and how thou hast left thy father and thy mother, and the land of thy nativity, and art come unto a people that thou knewest not heretofore.

<p>יב ישלם ה', פעלך; ותהי משכרתך שלמה, מעם ה' אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.</p>	<p>12 The LORD recompense thy work, and be thy reward complete from the LORD, the God of Israel, under whose wings thou art come to take refuge.'</p>
<p>יג ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני, כי נחמתני, וכי דברת, על-לב שפחתך; ואנכי לא אהיה, כאחת שפחתיה.</p>	<p>13 Then she said: 'Let me find favour in thy sight, my LORD; for that thou hast comforted me, and for that thou hast spoken to the heart of thy handmaid, though I be not as one of thy handmaidens.'</p>
<p>יד ויאמר לה בעז לעת האכל, גשי הלם ואכלת מן-הלחם, וטבלת פתך, בחמץ; ותשב, מצד הקצרים, ויצבט-לה קלי, ותאכל ותשבע ותתר.</p>	<p>14 And Boaz said unto her at meal-time: 'Come hither, and eat of the bread, and dip thy morsel in the vinegar.' And she sat beside the reapers; and they reached her parched corn, and she did eat and was satisfied, and left thereof.</p>
<p>טו ותקם, ללקט; ויצו בעז את-נעריו לאמר, גם בין העמרים תלקט--ולא תכלימוה.</p>	<p>15 And when she was risen up to glean, Boaz commanded his young men, saying: 'Let her glean even among the sheaves, and put her not to shame.</p>
<p>טז וגם של-תשלו לה, מן-הצבתים; ועזבתם ולקטה, ולא תגערו-בה.</p>	<p>16 And also pull out some for her of purpose from the bundles, and leave it, and let her glean, and rebuke her not.'</p>
<p>יז ותלקט בשדה, עד-הערב; ותחבט את אשר-לקטה, ויהי כאיפה שערים.</p>	<p>17 So she gleaned in the field until even; and she beat out that which she had gleaned, and it was about an ephah of barley.</p>
<p>יח ותשא ותבוא העיר, ותרא חמותה את אשר-לקטה; ותוצא, ותתן-לה, את אשר-הותרה, משבעה.</p>	<p>18 And she took it up, and went into the city; and her mother-in-law saw what she had gleaned; and she brought forth and gave to her that which she had left after she was satisfied.</p>
<p>יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום, ואנה עשית--יהי מכירך, ברוך; ותגד לחמותה, את אשר-עשתה עמו, ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בעז.</p>	<p>19 And her mother-in-law said unto her: 'Where hast thou gleaned to-day? and where wroughtest thou? blessed be he that did take knowledge of thee.' And she told her mother-in-law with whom she had wrought, and said: 'The man's name with whom I wrought to-day is Boaz.'</p>
<p>כ ותאמר נעמי לכלתה, ברוך הוא לה, אשר לא-</p>	<p>20 And Naomi said unto her daughter-in-law: 'Blessed be he of the LORD, who</p>

עזב חסדו, את-החיים ואת-המתים; ותאמר לה נעמי, קרוב לנו האיש--מגאלנו, הוא.	hath not left off His kindness to the living and to the dead.' And Naomi said unto her: 'The man is nigh of kin unto us, one of our near kinsmen.'
כא ותאמר, רות המואביה: גם כן-אמר אלי, עם-הנערים אשר-לי תדבקין, עד אם-כלו, את כל-הקציר אשר-לי.	21 And Ruth the Moabitess said: 'Yea, he said unto me: Thou shalt keep fast by my young men, until they have ended all my harvest.'
כב ותאמר נעמי, אל-רות כלתה: טוב בתי, כי תצאי עם-נערותיו, ולא יפגעו-בך, בשדה אחר.	22 And Naomi said unto Ruth her daughter-in-law: 'It is good, my daughter, that thou go out with his maidens, and that thou be not met in any other field.'
כג ותדבק בנערות בעו, ללקט--עד-כלות קציר-השערים, וקציר החטים; ותשב, את-חמותה.	23 So she kept fast by the maidens of Boaz to glean unto the end of barley harvest and of wheat harvest; and she dwelt with her mother-in-law.

Perek Gimel: Sounds of Silence

א ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך.	1 And Naomi her mother-in-law said unto her: 'My daughter, shall I not seek rest for thee, that it may be well with thee?'
ב ועתה, הלא בעו מדעתנו, אשר היית, את-נערותיו; הנה-הוא, זרה את-גרן השערים--הלילה.	2 And now is there not Boaz our kinsman, with whose maidens thou wast? Behold, he winnoweth barley to-night in the threshing-floor.
ג ורחצת וסכת, ושמת שמלתך (שמלתך) עליך--וירדתי (וירדת) הגרן; אל-תודעי לאיש, עד כלתו לאכל ולשתות.	3 Wash thyself therefore, and anoint thee, and put thy raiment upon thee, and get thee down to the threshing-floor; but make not thyself known unto the man, until he shall have done eating and drinking.
ד ויהי בשכבו, וידעת את-המקום אשר ישכב-שם, ובאת וגלית מרגליתו, ושכבתי (ושכבת); והוא יגיד לך, את אשר תעשין.	4 And it shall be, when he lieth down, that thou shalt mark the place where he shall lie, and thou shalt go in, and uncover his feet, and lay thee down; and he will tell thee what thou shalt do.'
ה ותאמר, אליה: כל	5 And she said unto her: 'All that thou

אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי (אלי), אֶעֱשֶׂה.	sayest unto me I will do.'
ו ותרד, הגרן; ותעש, ככל אשר-צוה חמותה.	6 And she went down unto the threshing-floor, and did according to all that her mother-in-law bade her.
ז ויאכל בעז וישת, וייטב לבו, ויבא, לשכב בקצה הערמה; ותבא בלט, ותגל מרגלתיו ותשכב.	7 And when Boaz had eaten and drunk, and his heart was merry, he went to lie down at the end of the heap of corn; and she came softly, and uncovered his feet, and laid her down.
ח ויהי בחצי הלילה, ויחרד האיש וילפת; והנה אשה, שכבת מרגלתיו.	8 And it came to pass at midnight, that the man was startled, and turned himself; and, behold, a woman lay at his feet.
ט ויאמר, מי-את; ותאמר, אנכי רות אמתך, ופרשת כנפך על-אמתך, כי גאל אתה.	9 And he said: 'Who art thou?' And she answered: 'I am Ruth thine handmaid; spread therefore thy skirt over thy handmaid; for thou art a near kinsman.'
י ויאמר, ברוכה את לה' בתי--היטבת חסדך האחרון, מן- הראשון: לבלתי-לכת, אחרי הבחורים--אם-דל, ואם-עשיר.	10 And he said: 'Blessed be thou of the LORD, my daughter; thou hast shown more kindness in the end than at the beginning, inasmuch as thou didst not follow the young men, whether poor or rich.
יא ועתה, בתי אל-תיראי, כל אשר-תאמרי, אעשה- לך: כי יודע כל-שער עמי, כי אשת חיל את.	11 And now, my daughter, fear not; I will do to thee all that thou sayest; for all the men in the gate of my people do know that thou art a virtuous woman.
יב ועתה כי אמנם, כי אם () גאל אנכי; וגם יש גאל, קרוב ממני.	12 And now it is true that I am a near kinsman; howbeit there is a kinsman nearer than I.
יג ליני הלילה, והיה בבקר אם-יגאלך טוב יגאל, ואם- לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי-ה'; שכבי, עד- הבקר.	13 Tarry this night, and it shall be in the morning, that if he will perform unto thee the part of a kinsman, well; let him do the kinsman's part; but if he be not willing to do the part of a kinsman to thee, then will I do the part of a kinsman to thee, as the LORD liveth; lie down until the morning.'
יד ותשכב מרגלותו, עד- הבקר, ותקם, בטרם (בטרם) יכיר איש את-	14 And she lay at his feet until the morning; and she rose up before one could discern another. For he said: 'Let it not be

רעהו; ויאמר, אל-יודע, כי- באה האשה, הגרן.	known that the woman came to the threshing-floor.'
טו ויאמר, הבי המטפחת אשר-עליך ואחזי-בה-- ותאחו בה; וימד שש- שערים וישת עליה, ויבא העיר.	15 And he said: 'Bring the mantle that is upon thee, and hold it'; and she held it; and he measured six measures of barley, and laid it on her; and he went into the city.
טז ותבוא, אל-חמותה, ותאמר, מי-את בתני; ותגד- לה--את כל-אשר עשה-לה, האיש.	16 And when she came to her mother-in-law, she said: 'Who art thou, my daughter?' And she told her all that the man had done to her.
יז ותאמר, שש-השערים האלה נתן לי: כי אמר (אלי), אל-תבואי ריקם אל-חמותך.	17 And she said: 'These six measures of barley gave he me; for he said to me: Go not empty unto thy mother-in-law.'
יח ותאמר, שבי בתי, עד אשר תדעין, איך יפל דבר: כי לא ישקט האיש, כי-אם-כלה הדבר היום.	18 Then said she: 'Sit still, my daughter, until thou know how the matter will fall; for the man will not rest, until he have finished the thing this day.'

Perek Daled: Geulah Sprouting

א ובעז עלה השער, וישב שם, והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז, ויאמר סורה שבה-פה פלני אלמני; ויסר, וישב.	1 Now Boaz went up to the gate, and sat him down there; and, behold, the near kinsman of whom Boaz spoke came by; unto whom he said: 'Ho, such a one! turn aside, sit down here.' And he turned aside, and sat down.
ב ויקח עשרה אנשים, מזקני העיר--ויאמר שבו- פה; וישבו.	2 And he took ten men of the elders of the city, and said: 'Sit ye down here.' And they sat down.
ג ויאמר, לגאל, חלקת השדה, אשר לאחינו לאלימלך: מכרה נעמי, השבה משדה מואב.	3 And he said unto the near kinsman: 'Naomi, that is come back out of the field of Moab, selleth the parcel of land, which was our brother Elimelech's;
ד ואני אמרתי אגלה אונך לאמר, קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי--אם-תגאל גאל, ואם-לא יגאל הגידה	4 and I thought to disclose it unto thee, saying: Buy it before them that sit here, and before the elders of my people. If thou wilt redeem it, redeem it; but if it will not

<p>לי ואדע (ואדעה) כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריר; ויאמר, אנכי אגאל.</p>	<p>be redeemed, then tell me, that I may know; for there is none to redeem it beside thee; and I am after thee.' And he said: 'I will redeem it.'</p>
<p>ה ויאמר בעז, ביום-קנותך השדה מיד נעמי; ומאת רות המואביה אשת-המת, קניתי (קניתי)--להקים שם-המת, על-נחלתו.</p>	<p>5 Then said Boaz: 'What day thou buyest the field of the hand of Naomi--hast thou also bought of Ruth the Moabitess, the wife of the dead, to raise up the name of the dead upon his inheritance?'</p>
<p>ו ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי--פן-אשחית, את-נחלתי; גאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.</p>	<p>6 And the near kinsman said: 'I cannot redeem it for myself, lest I mar mine own inheritance; take thou my right of redemption on thee; for I cannot redeem it.'--</p>
<p>ז וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה, לקים כל-דבר, שלף איש נעלו, ונתן לרעהו; וזאת התעודה, בישראל.</p>	<p>7 Now this was the custom in former time in Israel concerning redeeming and concerning exchanging, to confirm all things: a man drew off his shoe, and gave it to his neighbour; and this was the attestation in Israel.--</p>
<p>ח ויאמר הגאל לבעז, קנה-לך; וישלף, נעלו.</p>	<p>8 So the near kinsman said unto Boaz: 'Buy it for thyself.' And he drew off his shoe.</p>
<p>ט ויאמר בעז לזקנים וכל-העם, עדים אתם היום, כי קניתי את-כל-אשר לאלימלך, ואת כל-אשר לכליון ומחלון--מיד, נעמי.</p>	<p>9 And Boaz said unto the elders, and unto all the people: 'Ye are witnesses this day, that I have bought all that was Elimelech's, and all that was Chilion's and Mahlon's, of the hand of Naomi.</p>
<p>י וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה, להקים שם-המת על-נחלתו, ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו, ומשער מקומו: עדים אתם, היום.</p>	<p>10 Moreover Ruth the Moabitess, the wife of Mahlon, have I acquired to be my wife, to raise up the name of the dead upon his inheritance, that the name of the dead be not cut off from among his brethren, and from the gate of his place; ye are witnesses this day.'</p>
<p>יא ויאמרו כל-העם אשר-בשער, והזקנים--עדים; יתן ה' את-האשה הבאה אל-ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל, ועשה-חיל באפרתה, וקרא-שם בבית</p>	<p>11 And all the people that were in the gate, and the elders, said: 'We are witnesses. The LORD make the woman that is come into thy house like Rachel and like Leah, which two did build the house of Israel; and do thou worthily in Ephrath, and be famous in Beth-lehem;</p>

לחם.	
יב ויהי ביתך כבית פרץ, אשר-ילדה תמר ליהודה-- מן-הזרע, אשר יתן ה' לך, מן-הנערה, הזאת.	12 and let thy house be like the house of Perez, whom Tamar bore unto Judah, of the seed which the LORD shall give thee of this young woman.'
יג ויקח בעז את-רות ותהי- לו לאשה, ויבא אליה; ויתן ה' לה הריון, ותלד בן.	13 So Boaz took Ruth, and she became his wife; and he went in unto her, and the LORD gave her conception, and she bore a son.
יד ותאמרנה הנשים, אל- נעמי, ברוך ה', אשר לא השבית לך גאל היום; ויקרא שמו, בישראל.	14 And the women said unto Naomi: 'Blessed be the LORD, who hath not left thee this day without a near kinsman, and let his name be famous in Israel.
טו והיה לך למשיב נפש, ולכלכל את-שיבתך: כי כלתך אשר-אהבתך, ילדתו, אשר-היא טובה לך, משבעה בנים.	15 And he shall be unto thee a restorer of life, and a nourisher of thine old age; for thy daughter-in-law, who loveth thee, who is better to thee than seven sons, hath borne him.'
טז ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה, ותהי-לו לאמנת.	16 And Naomi took the child, and laid it in her bosom, and became nurse unto it.
יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר, ילד-בן לנעמי; ותקראנה שמו עובד, הוא אבי-ישי אבי דוד. {פ}	17 And the women her neighbours gave it a name, saying: 'There is a son born to Naomi'; and they called his name Obed; he is the father of Jesse, the father of David. {P}
יח ואלה תולדות פרץ, פרץ הוליד את-חצרון.	18 Now these are the generations of Perez: Perez begot Hezron;
יט וחצרון הוליד את-רם, ורם הוליד את-עמינדב.	19 and Hezron begot Ram, and Ram begot Amminadab;
כ ועמינדב הוליד את- נחשון, ונחשון הוליד את-שלמה.	20 and Amminadab begot Nahshon, and Nahshon begot Salmon;
כא ושלמון הוליד את-בעז, ובעז הוליד את-עובד.	21 and Salmon begot Boaz, and Boaz begot Obed;
כב ועבד הוליד את-ישי, וישי הוליד את-דוד.	22 and Obed begot Jesse, and Jesse begot David. {P}

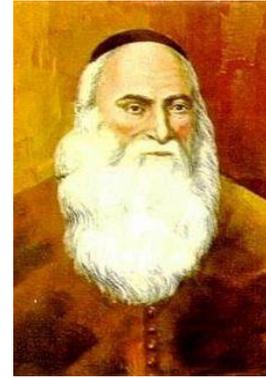
Rashi, [R. Shlomo Yitzchaki, born in Troyes, Northern France, 1040-1105]

Ramban [R. Moshe b. Nachman, b. Gerona, Spain, d. Israel, 1194-1270]

Rabag [R. Levi ben Gershom, France 1288-1344]

Abarbanel [R. Don Yitzhak b. R. Yehuda Abrabanel, born in Lisbon, died in in Venice, 1437- 1508]

Radak,
[R. David Kimchi, Narbonne, Provence, 1160-1235]

Malbim, [R. Meir Leibush ben Yechiel Michel Wisser, Kiev, Ukraine, 1809-1879]

Rav Yehoshua Bachrach
Podlesie, Bełchatów County, Łódź Voivodeship, Poland - Haifa, Israel 1914-2002 in

Iyun 1: Who Wrote Ruth and Why?

1. **Talmud**, Baba Basra 14b

שמואל כתב ספרו ושופטים ורות

2. **Ibn Ezra**, Introduction to Megillas Ruth

בשם אל יחזיק ידי וזכרו יעמיד הודי, בפירוש על מגילת רות לאברהם ספרדי; נאום אברהם בעבור היות דוד שורש מלכות ישראל נכתב בספרי הקודש יחס דוד:

3. **Ruth Rabba**, Parsha 2

א"ר זעירא מגלה זו אין בה לא טומאה ולא טהרה ולא איסור ולא היתר ולמה נכתבה ללמדך כמה שכר טוב לגומלי חסדים.

4. I Shmuel 10:1

ויקח שמואל את-פך השמן, ויצק על-ראשו--וישקהו; ויאמר--הלוא כי-משחק ה' על-נחלתו, לנגיד.

5. I Shmuel 16:1

ויאמר ה' אל-שמואל, עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול, ואני מאסתיו, ממלך על-ישראל; מלא קרנך שמן, וליך אשלךך אל-ישי בית-הלחמי--כי-ראיתי בבניו לי, מלך.

6. Seforno, Shmos 4:27

וישק לו. כמנשק דבר קדוש, כענין וישקהו, ויאמר הלא כי משחך ה' על נחלתו לנגיד (ש"א י, א):

7. I Shmuel 16:6-13

ו ויהי בבואם, וירא את-אליאב; ויאמר, אך נגד ה' משיחו. {ס} **ז** ויאמר ה' אל-שמואל, אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתו--כי מאסתיהו: כי לא, אשר יראה האדם--כי האדם יראה לעינים, וה' יראה ללבב. **ח** ויקרא ישי אל-אבינדב, ויעברוהו לפני שמואל; ויאמר, גם-בזה לא-בחר ה'. **ט** ויעבר ישי, שמה; ויאמר, גם-בזה לא-בחר ה'. **י** ויעבר ישי שבעת בניו, לפני שמואל; ויאמר שמואל אל-ישי, לא-בחר ה' באלה. **יא** ויאמר שמואל אל-ישי, התמו הנערים, ויאמר עוד שאר הקטן, והנה רעה בצאן; ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחננו, כי לא-נסב עד-באו פה. **יב** וישלח ויביאהו והוא אדמוני, עם-יפה עינים וטוב ראי; {פ} ויאמר ה' קום משחהו, כי-זה הוא. **יג** ויקח שמואל את-קרן השמן, וימשח אתו בקרב אחיו, ותצלח רוח-ה' אל-דוד, מהיום ההוא ומעלה; ויקם שמואל, וילך הרמתה.

8. Radak, I Shmuel 16:6

ויאמר אך נגד ה' משיחו - פי' אמר בלבו או בפיו כי חשב כי זה הוא המלך שצוהו האל למשווח לפי שהיה בכור בבני ישי ועוד כי ראהו יפה צורה וקומ' כשאול וחשב כי הקב"ה בוחר באנשים יפה קומה וצורה למלכות כדי שיהא מוראו על העם וכן אמר בשאול הראיתם אשר בחר בו ה' כי אין כמוהו בכל העם וכן הוא כמו שחשב שמואל כי בעל קומה וצורה יפה בוחר בו האל למלוכה.

9. Radak, I Shmuel 16:12

קום משחהו - קום ענין זירוז וכן קום עבור את הירדן הזה קומו ועברו לכם קום התהלך בארץ, ורבותינו ז"ל דרשו אמר לו הב"ה משיחי עומד ואתה קדוש יושב קום משחהו

10. I Shmuel 17:55-58

נה וכראות שאול את-דוד, יצא לקראת הפלשתי, אמר אל-אבנר שר הצבא, בן-מי-זה הנער אבנר; ויאמר אבנר, חי-נפשך המלך אם-ידעתי. **נו** ויאמר, המלך: שאל אתה, בן-מי-זה העלם. {ס} **נז** וכשוב דוד, מהכות את-הפלשתי, ויקח אתו אבנר, ויבאהו לפני שאול; וראש הפלשתי, בידו. **נח** ויאמר אליו שאול, בן-מי אתה הנער; ויאמר דוד, בן-עבדך ישי בית הלחמי.

11. Talmud, Yevomos 76b

א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראו לבא בקהל אם לאו. מ"ט דקאתי מרות המואביה. א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית. אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת! ממזר כתיב, מום זר. מצרי - ולא מצרית! שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: זעל אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם. היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים, ונשים לקראת נשים! אישתיק. מיד: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם, התם קרי ליה נער, הכא קרי ליה עלם! הכי קא אמר ליה: הלכה נתעלמה ממך, צא ושאל בבית המדרש. שאל, אמרו ליה: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית. אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אישתיקו. בעי לאכרוזי עליה, מידועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש, וכתיב: ביתר הישמעאלי! אמר רבא: מלמד, שחגר חרבו כישמעאל ואמר: כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית

12. I Shmuel 19:18

ודוד ברח וימלט, ויבא אל-שמואל הרמתה, ויגד-לו, את כל-אשר עשה-לו שאול; וילך הוא ושמואל, וישבו בנוית (בניות).

13. Talmud, Zevachim 54b

דרש רבא, מאי דכתיב: בוילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה, וכי מה ענין ניות אצל רמה? אלא, שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם.

Deeper Level in Pesukim: Perek Alef

Why They Were Punished So Severely

1. Leaving Israel

1. **Talmud**, Baba Basra 91a

ת"ר: אין יוצאין מארץ לחו"ל - אא"כ עמדו סאתים בסלע

2. **Rambam**, Melochim 5:9

אסור לצאת מארץ ישראל לחוצה לארץ לעולם, אלא ללמוד תורה או לישא אשה או להציל מן העכו"ם ויחזור לארץ, וכן יוצא הוא לסחורה, אבל לשכון בחוצה לארץ אסור אלא אם כן חזק שם הרעב עד שנעשה שוה דינר חטין בשני דינרין, במה דברים אמורים כשהיו המעות מצויות והפירות ביוקר, אבל אם הפירות בזול ולא ימצא מעות ולא במה ישתכר ואבדה פרוטה מן הכיס, יצא לכל מקום שימצא בו ריוח, ואף על פי שמותר לצאת אינה מדת חסידות שהרי מחלון וכליון שני גדולי הדור היו ומפני צרה גדולה יצאו ונתחייבו כלייה למקום.

2. Settling Down

1. **Malbim** 1:2 and 4

ויבואו ר"ל והגם שתחלה יצאו רק לגור בשדי מואב לפי שעה, אחר שבאו שדי מואב היו שם, ר"ל אז הסכימו בדעתם להשאר שם בקביעות: ועוד חטאו במה שישבו שם כעשר שנים שכבר מבואר שנתיאשו לגמרי מלחזור לא"י:

3. Responsibility

1. **Talmud**, Baba Basra 91b

אמר רב חייא בר אבין א"ר יהושע בן קרח: חס ושלום, שאפי' מצאו סובין לא יצאו, ואלא מפני מה נענשו? שהיה להן לבקש רחמים על דורם ולא בקשו, שנאמר: בבזעק יצילוך קבוציך

2. **Yalkut Shimoni**, Ruth 598

ולמה נענש, לפי שהפיל לבן של ישראל לבליוטס של מלך שהיה שרוי במדינה והיו בני המדינה בטוחים עליו ואומר שאם תבא שנת בצורת שיכול לפרנס המדינה עשר שנים, וכיון שבאת שנת בצורת היתה שפחתו עומדת בסירקי וקופתה בידיה, כך אלימלך מגדולי הדור ומפרנסי הדור היה וכיון שבאו שני רעבון אמר עכשו יהיו כל ישראל מסובין בקופתן על פתחי וזה בא בקופתו וזה בא בכפיפו, מה עשה עמד וברח מפניהם הדא גרמא ליה שנאמר וילך איש מבית לחם.

3. **Talmud**, Baba Basra 91b

כתיב: גמחלון וכליון, וכתיב: דיואש ושרף! רב ושמואל, חד אמר: מחלון וכליון שמן, ולמה נקרא שמן [יואש ושרף] יואש - שנתיאשו מן הגאולה, שרף - שנתחייבו שריפה למקום; וחד אמר: יואש ושרף שמן, ולמה נקרא שמן מחלון וכליון? מחלון - שעשו גופן חולין, וכליון - שנתחייבו כליה למקום.

4. **Yalkut Shimoni**, Ruth 600

וישאו להם נשים מואביות מי גרם להם לישא נשים מואביות, אלא שעשו כעמון ומואב בצרות עין על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים

5. **Ramban, Devorim 23:5**
 והנראה אלי כי הכתוב הרחיק שני האחים האלה שהיו גמולי חסד מאברהם, שהציל אביהם ואמם מן החרב והשבי (בראשית יד ז), ובזכותו שלחם השם מתוך ההפכה (שם יט כט). והיו חייבין לעשות טובה עם ישראל, והם עשו עמהם רעה. האחד שכר עליו בלעם בן בעור והם המואבים, והאחד לא קדם אותו בלחם ובמים כאשר קרבו למולו, כמו שכתוב (לעיל ב יח יט) אתה עובר היום את גבול מואב את ער וקרבת מול בני עמון.
6. **Tehillim 109:8-18**
- ח יהיו ימיו מעטים; פקדתו, יקח אחר. 8 Let his days be few; let another take his charge.
- ט יהיו בניו יתומים; ואשתו, אלמנה. 9 Let his children be fatherless, and his wife a widow.
- י ונוע ינועו בניו ושאלו; ודרשו, מחרבותיהם. 10 Let his children be vagabonds, and beg; and let them seek their bread out of their desolate places.
- יא ינקש נושה, לכל-אשר-לו; ויבזו זרים יגיעו. 11 Let the creditor distraint all that he hath; and let strangers make spoil of his labour.
- יב אל-יהי-לו, משך חסד; ואל-יהי חונן, ליתומיו. 12 Let there be none to extend kindness unto him; neither let there be any to be gracious unto his fatherless children.
- יג יהי-אחריתו להכרית; בדור אחר, ימח שמם. 13 Let his posterity be cut off; in the generation following let their name be blotted out.
- יד יזכר, עון אבתיו--אל-ה'; וחטאת אמו, אל-תמח. 14 Let the iniquity of his fathers be brought to remembrance unto the LORD; and let not the sin of his mother be blotted out.
- טו יהיו נגד-ה' תמיד; ויכרת מארץ זכרם. 15 Let them be before the LORD continually, that He may cut off the memory of them from the earth.
- טז יען--אשר לא זכר, עשות חסד; וירדף, איש-עני ואביון--ונכאה לבב; למותת. 16 Because that he remembered not to do kindness, [N] but persecuted the poor and needy man, and the broken in heart he was ready to slay.
- יז ויאהב קללה, ותבואהו; ולא-חפץ בברכה, ותרחק ממנו. 17 Yea, he loved cursing, and it came unto him; and he delighted not in blessing, and it is far from him.
- יח וילבש קללה, כמדו; ותבא כמים בקרבו; וכשמן, בעצמותיו. 18 He clothed himself also with cursing as with his raiment, and it is come into his inward parts like water, and like oil into his bones.

Ruth's Conversion

1. **Zecharya 8:20-23**
 כ כה אמר, ה' צבאות: עד אשר יבאו עמים, וישבי ערים רבות. כא והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר, נלכה הלוך לחלות את-פני ה', ולבקש, את-ה' צבאות; אלכה, גם-אני. כב ובאו עמים רבים וגוים עצומים, לבקש את-ה' צבאות בירושלם, ולחלות, את-פני ה'. {ס} כג כה-אמר, ה' צבאות, בימים ההמה, אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים; והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר, נלכה עמכם--כי שמענו, אלהים עמכם.
2. **Rashi, Ruth 1:12**
 כי זקנתי מהיות לאיש – שאנשא לו ואוליד זנים ותנשא / ותנשא / להם שאינם אקורים לכם ואינכם אקורים להם משום אשת אחיו שלא היה בעולמו שאינה זקוקה ליצם לפי שלא היו למחלון וכליון קדושין בהן שנכריות היו ולא נתגיירו ועכשיו הן בצאת להתגייר כמו שנאמר כי אתך נשוב לעמך מעתה נהיה לעם אחד:

3. Rashi, Ruth 1:15-16

(טו) הנה שבה יצמתך – זה טעמו למעלה תחת השי"ן לפי שהוא לשון עבר (אסתר צ) וצדקת היא שבה טעמו למטה צבי"ת לפי שהוא לשון הווה וכן כל כיוצא בהם:
(טז) אל תפגע בי – אל תפצרי בי:

כי אל אשר תלכי אלך – מכאן אמרו רבותינו ז"ל גר שצא להתגייר מודיעים לו מקצת עונשים שאם צא לחזור צו יחזור שמתוך דברים של רות אתה למד שאמרה לה נעמי אסור לנו לנאת חוץ לתחום בשבת א"ל צאשר תלכי אלך, אסור לנו להתייחד נקצה עם זכר שאינה אישה אמרה לה צאשר תליני אלין, עמנו מוצדלים משאר עמים בשש מאות ושלש עשרה מאות עמך עמי, אסור לנו ע"א אלהיך אלהי, ארבע מיתות נמסרו לבית דין צאשר תמותי אמות, שני קצרים נמסרו לבית דין אחד לנסקלין ונשרפין ואחד לנהרגין ונחנקין אמרה לה ושם אקבר:

4. Malbim, Ruth 1:4

וישאו. והנה הבנים הוסיפו לחטוא במה שנשאו נשים מואביות שלא גיירו אותן כמ"ש במדרש ועז"א שם האחת ערפה, כי בגירותן היו משנים את שם הקודם והם נשאו וגם זה מבואר מלשון וישאו, שעל לקיחה בקדושין כדת בא לשון לקיחה ולשון וישאו בא לרוב בנשואין של נשים נכריות בכל ספר עזרא ונחמיה ועל אשה שהיתה.

5. Ibn Ezra, Ruth 1:2

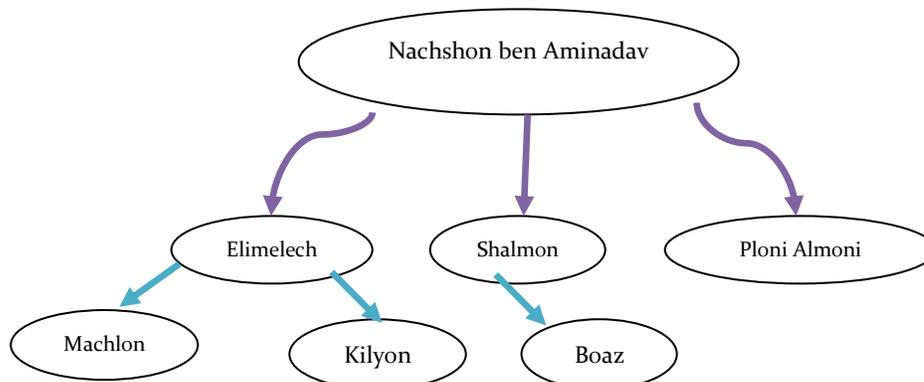
מחלון וכליון - לא ידענו המקרים שהיו על שנקראו כן כמו יששכר גם משה, ובדרש אומר שהם יואש ושרף בעבור שלקחו בנות מואב ושם כתוב אשר בעלו למואב והמואביות מותרות לישראל כי הכתוב לא אסר כי אם עמוני ומואבי שלא יבואו בקהל ושלא יקחו מבנות ישראל ובספר עזרא אבאר זה בטוב:

וטעם מבית לחם - פעם אחרת להודיעם שהם אזרחים, ועוד בעבור שאמר אפרתים וזאת המלה פעם הוא ליחס המקום הנקרא אפרת ופעם אחת ממשפחת אפרים ואפרת שם אשת כלב בן חצרון ונקרא המקום על שמה כמו מצרים ולא יתכן שיקחה מחלון וכליון אלו הנשים עד שנתגיירו והעד אל עמה ואל אלהיה:

6. Ibn Ezra 1:14

אל עמה ואל אלהיה - לעד שהתגיירו:

Deeper Level in Pesukim: Perek Beis

1. Malbim 2:4

חז"ל אמרו שבועז ובית דינו תקנו שיהיו שואלים שלום חברו בשם, והיה בעצת הסנהדרין כמ"ש בברכות (דף סג) וכי תימא בועז מדעתא דנפשיה עביד וכו' כי אין להזכיר ש"ש לבטלה וכמ"ש בספרא (ויקרא סי' יד) דלא לימא לה' קרבן וכו', אך בראותם אז שהי' ביניהם גזל משפט וצדק וגם אל שופטיהם לא שמעו כמ"ש ויהי בימי שפוט השופטים, וכאשר נתמנה בועז לשופט תקן שיהיו שואלים שלום חברו בשם, לקבוע בלבם כי ה' משמים משקיף עליהם ועל שלומם, ושלום הקבוץ משתתף עם השגחת ה' עד שה' הנקרא שלום משתתף עם שלום שבין אדם לחברו, וגם התעוררות שישוו ה' לנגדם תמיד וגם בדברים שבינם לבין רעיהם ודרישת שלומם וטובתם, ועז"א והנה בועז בא מבית לחם שמספר שנעשה דבר חדש בבית לחם במושב הזקנים שע"ז מורה מלת והנה, ובוועז בא משם בדבר החדש שאמר לקוצרים ה' עמכם, ועפ"ז הזכירו גם הם ש"ש שיברכהו ה', וכמ"ש ולא אמרו העוברים ברכת ה' עליכם וכו'.

2. Malbim 2:21

ותאמר רות המואביה, ורות לא הבינה ענין היבום רק מ"ש שהוא קרוב ושע"כ יעש עמהם חסד להחיותם, ע"ז אמרה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין באמת הוא אמר לה וכה תדבקין עם נערותי, רק באשר היא היתה מואביה ושם אין מתרחקים מן הנערים לא הבינה לדייק בדבריו וחשבה שכונתו שתדבק עם אנשיו שהנערים היו עיקר אצלה שחשבה שאחד מהם ישא אותה.

3. Yalkut Shimoni(taf reish deled)

אמר רבי שמואל בר נחמני כל מקום שנאמר עד כלות קציר השעורים וקציר החטים שלשה חדשים

4. Baba Basra 91a

אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז. מאי קמ"ל? כי אידך דרבה בר רב הונא, דאמר רבה בר רב הונא אמר רב: מאה ועשרים משתאות עשה בעז לבניו, שנאמר: בויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים, ובכל אחת ואחת עשה שני משתאות, אחד בבית אביו ואחד בבית חמיו, ובכולן לא זימן את מנוח, אמר: כודנא עקרה במאי פרעא לי. תאנא: וכולן מתו בחייו.

Deeper Level in Pesukim: Perek Gimel

1. Devorim 25:5-10

כה,ה כִּי-יָשְׁבוּ אֲחִים יְחִידוֹ, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין-לוֹ--לֹא-תִהְיֶה אִשְׁת-הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר: יִבְמָה יִבֵּא עֲלֶיהָ, וְלִקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָהּ. **כהו**, וְהִיא, הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד--יָקוּם, עַל-שֵׁם אֲחִיו הַמֵּת; וְלֹא-יִמְחָה שְׁמוֹ, מִיִּשְׂרָאֵל. **כהז**, וְאִם-לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ, לְקַחֹת אֶת-יִבְמָתוֹ; וְעָלְתָה יִבְמָתוֹ הַשְּׂעֵרָה אֶל-הַזְּקֵנִים, וְאָמְרָה מֵאֵן יִבְמִי לְהַקִּים לְאֲחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל--לֹא אָבָה, יִבְמִי. **כהח**, וְקָרְאוּ-לוֹ זְקֵנֵי-עִירוֹ, וְדָבְרוּ אֵלָיו; וְעָמַד וְאָמַר, לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ. **כהט**, וּנְגַשָּׁה יִבְמָתוֹ אֵלָיו, לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים, וְחִלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ, וַיִּרְקַהּ בְּפָנָיו; וְעָנְתָהּ, וְאָמְרָה, כִּכָּהֵן יַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אֲחִיו. **כהי**, וְנִקְרָא שְׁמוֹ, בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית, חִלוּץ הַנֶּעֱלָ.

2. Yalkut Shimoni(taf reish daled)

וירדת הגורן, וירדתי כתיב, אמרה לה זכותי תרד עמך

3. Yalkut Shimoni(taf reish alef):

שתי נשים מסרו עצמם על שבט יהודה תמר ורות

4. Yalkut Shimoni(taf reish vav):

ויהי בחצי הלילה, זה שאמר הכתוב חצות לילה אקום להודות לך, כך אמר דוד חייב אני לקום להודות לך על מה שעשית לזקני וזקנתי בחצי הלילה שנאמר ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת

5. Yalkut Shimoni(taf reish beis)

ותהי משכורתך שלמה, שלמה כתיב רמז לה שלמה יעמוד ממך

6. **Ibn Ezra, Ruth 3:13**

אם יגאלך טוב - יש אומרים כי טוב היה שם הגואל ואילו היה כן למה אמר הכתוב במגלה סור' שבה פה פלוני אלמוני רק טעמו אם יגאלך הגואל טוב הוא לך שיגאל כי אדם חשוב הוא:

7. **Rashi, Ruth 3:13**

חי'ה' - אמרה לו צדצרים אתה מו'יאני קפך ונשצע לה שאינה מו'יאנה צדצרים ויש מרצותינו אמרו ל'יצרו נשצע שהיה יצרו מקטרגו אתה פנוי והיא פנויה צא עליה ונשצע שלא יבא עליה אלל על ידי נישואין:

8. **Sanhedrin 93b**

וכי דרכה של אשה ליטול שש סאין? אלא, רמז [רמז] לה שעתידין ששה בנים לצאת ממנה שמתברכין בשש [שש] ברכות, ואלו הן: דוד, ומשיח, דניאל, חנניה, מישאל ועזריה...

משיח - דכתיב הונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' וגו'

9. **Ibn Ezra, Ruth 3:16**

(טז) מי את בתי - יתכן שלא ראתה אותה עד שפתחה לה הדלת להכנס כמנהג וקצר הכתוב לאמר אנכי רות אמתך וכמוהו קראן לו ויאכל לחם וכתוב ויאל משה, ויאמר רבי יונ' המדקדק כי מי מה והטעם מה היה לך ואמר לי כי כמוהו מי שמך כי אין משפט מי שימצא על הענין כי עם בן אדם לפי דעתי כי שמך הוא שם עצם ועל כן מי על הענין:

10. **Ruth 1:21**

א,כא אָנִי מְלֵאָה הַלְכָתִי, וְרִיקָם הַשִּׁיבְנִי ה'; לְמָה תִקְרָאנָה לִי, נְעָמִי, וְה' עֲנָה בִי, וְשָׁדִי הִרַע לִי.

Deeper Level in Pesukim: Perek Daled

1. **Ruth Rabba, Parsha 7:1**

ובועז עלה השער וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בעז מה לאחורי תרעא הוה קאים, א"ר שמואל בר נחמן אפי' היה בסוף העולם הטיסו הקב"ה והביאו לשם כדי שלא יהא אותו צדיק יושב ומצטער מתוך ישובו, אמר רבי ברכיה כך דרשו שני גדולי עולם רבי אליעזר ור' יהושע, ר' אליעזר אומר, בעז עשה את שלו ורות עשתה את שלה ונעמי עשתה את שלה, אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי, ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמוני.

2. **Malbim, Ruth 4:2**

(ב) ויקח עשרה אנשים, חז"ל דרשו שהכין אותם ודרש לפניהם עמוני ולא עמונית, והבין הוא דת"ח שאמר דבר הלכה אם קודם מעשה אמרה שומעים לו ואם אחר מעשה אמר אין שומעים לו כי נוגע בדבר, וע"כ הקדים לקחתם עתה שאין נוגע בדבר כי עתה הגאולה והיבום שייך אל טוב והוא אינו נוגע בדבר, ועוד אמרו חז"ל שברכת חתנים בעשרה ורצה שיהיו מזומנים תכף אל ברכת חתנים שיהיו שם בכל אופן:

3. **Ruth Rabba 7:9**

אמר הראשונים לא מתו אלא ע"י שנטלו אותן ואני הולך ליטלה, חס לי ליטלה לית אנא מערבב זרעייתי איני מערב פסולת בבני ולא היה יודע שכבר נתחדשה הלכה עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית.

4. **Ibn Ezra, Ruth 4:8**

וישלף נעלו - בועז שלף נעלו ונתן אותו לגואל והנה זה כאשר אמרו חכמינו ז"ל חליפין והטעם שקבלת זה הנעל ונתת תחתיו גאולתך וטעם נעל בעבור שהוא נמצא תמיד ולא יתכן להסיר חלוק או מכנסים שלא ישאר ערום, ויש אומרים כי הגואל שלף נעלו ונתנו לבועז, והטעם כאשר נתתי לך זה הנעל כן הגאולה:

5. **Malbim, Ruth 4:8**

ויאמר הגואל לבעז, אחר שהרשהו לגאול הקנה לו בקנין סודר, והרשב"א כתב בקדושין (דף כא) עמש"ש כדאמר רנב"י לקרוב קרוב קודם והלא קדימת הקרוב תחלה א"צ קרא דילפינן מהקרוב אליו, ות' דעקר קרא אתי לעכב דוקא כסדר הזה שאם הדוד אינו אמיד ובן דוד אמיד אינו נגאל וזה סותר למ"ש גבי בועז שדודו לא רצה לגאול ונגאל ע"י בן דודו, וצ"ל שזה עצמו הטעם שקבל קנין שזכה לו ע"י קבלת קנין שיהיה עומד במקומו וכחו ככחו:

6. Yalkut Shimoni taf reish

אמר רבי יוחנן צריך אדם לחוש לשם, מחלון שהוא לשון מחילה.

7. Baba Basra 91b

והדברים עתיקים - דברים הללו עתיק יומיא אמרן, [דכתיב: ומצאתי דוד עבדי, וכתיב: שתי בנותיך הנמצאות]

8. Baba Kamma 38a-b

הואמר ה' (אל משה) + מסורת הש"ס: [אלי] + אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה, וכי מה עלה על דעתו של משה לעשות מלחמה שלא ברשות? אלא נשא משה ק"ו בעצמו, אמר: ומה מדינים שלא באו אלא לעזור את מואב, אמרה תורה: וצורר את המדינים והכיתם אותם, מואבים עצמן לא כל שכן! אמר לו הקב"ה: לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי, שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהן, רות המואביה ונעמה העמונית.

9. Bereishis Rabba 85:1

כי אנכי ידעתי את המחשבות, שבטים היו עסוקין במכירתו של יוסף, ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו, ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו, ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה, והקב"ה היה עוסק בורא אורו של מלך המשיח

10. Ruth Rabba Parsha 8

ר' ברכיה ור' סימון משל למלך שהיה עובר ממקום למקום ונפלה מרגלית מעל ראשו, עמד המלך וכל פמליא שלו שם והיו עוברים ושבים אומרים מה טיבו של מלך וכל פמליא שלו כאן, ראו אמרו נפלה מרגלית מעל ראשו, מה עשה צבר את העפר והביא מכבדות וכבוד את הצבור האחד ולא מצאה, והשני ולא מצאה, והשלישי ומצאה, אמרו מצא המלך את מרגליתו, כך הקדוש ברוך הוא אמר לאברהם לך לך, לך הייתי מצפה מה צורך היה לי לייחס שם ארפכשד שלח עבר פלג נחור תרה, אלא בשבילך (דה"א א') אברם הוא אברהם (נחמיה ט') ומצאת את לבבו נאמן לפניך, כך אמר הקדוש ברוך הוא לדוד מה צורך היה לי לייחס פרץ חצרון רם עמינדב נחשון שלמון כועז עובד ישי, לא בשבילך מצאתי דוד עבדי.

11. Baba Basra 91b

עם המלך במלאכתו ישבו שם - זו רות המואביה שראתה במלכות שלמה בן בנו של בן בנה, שנאמר: טוישם כסא לאם המלך, וא"ר אלעזר: לאמה של מלכות.

12. Malbim, Ruth 4:17

וכבר באר האר"י ז"ל בספר הגלגולים (ע"פ עת אשר שלט האדם באדם לרע לו) שהנשמות העשוקות ביד עושקיהם כח בטקלא דעשקית נשמתין א"א להוציא את הנשמה מהם כי הם יונקות שפע על ידם, ומרמים אותם שמראים להם מקום פגום וחושבים ששם תשאר הנשמה בידם, ולבסוף תתגבר הנשמה על עושקיה, וכן נשמת השבטים נתנו ברחל ולאה שהיו אחיות וחשבו כי ישארו הנשמות בטומאה אחר שנשאו באיסור וכן נשמת פרץ בתמר ונשמת רות ונעמי בעמון ומואב, וע"כ אמר דוד בני איש עד מה כבודי לכלמה, ואמר במד' שהיו אומרים שבא מרות המואביה והוא אומר להם אמרו בלבבכם על משכבכם ואתם לא באתם מאיסור שתי אחיות ודומו, וזאת הרגישו העם והזקנים ואמרו יתן ה' את האשה וכו' כרחל וכלאה, ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר, שכ"ז היה מוכרח כדי להוציא הנפשות האלה במרמה זו מיד עושקיהם כח:

IYUN 1: Closing the Triangle

I <i>Descent</i>	II <i>Disaster</i>	III <i>‘Agūnāh-theme’ Abandonment</i>	IV <i>Redemption</i>
1) Lot and Abraham separate. Lot descends to Sodom (Gen. xiii)	1) Destruction of Sodom and Gomorrah	1) Lot’s two daughters are left without the prospect of acquiring men	1) The <i>gō’el</i> is Lot himself
2) Judah “descends from his brothers” (Gen. xxxviii)	2) Deaths of Judah’s wife and his two sons, Er and Onan	2) Tamar bidden to remain a widow in her father’s house	2) The <i>gō’el</i> is Judah
3) Elimelech leaves Bethlehem for Moab	3) All the male members of the family die in Moab	3) Naomi’s two daughters-in-law left widowed	3) The <i>gō’el</i> is Boaz
V <i>The Bed-trick</i>	VI <i>The Celebration</i>	VII <i>The levirate union</i>	VIII <i>The issue</i>
1) Lot is deceived into cohabiting with his daughters	1) Lot is made drunk with wine	1) Lot’s two daughters conceive from their father	1) Moab and Ammon—the former is the ancestor of Ruth
2) Tamar disguises herself as a prostitute	2) The sheep-shearing festivity (xxxviii 12)	2) Judah recognizes the justice of Tamar’s claim	2) Perez and Zerah the former is the ancestor of Boaz
3) Ruth comes secretly to the threshing-floor	3) The merry-making in connection with the barley-feast (Ruth iii 7)	3) Boaz formally acquires the title to the property of his dead kinsman—including the possession of Ruth	3) Birth of Obed—the grandfather of King David

“Ruth and the Structure of Covenant History,” Harold Fisch. *Vetus Testamentum* XXXII, 4 (1982)

Text of Yehuda and Tamar

לחא ויהי בעת ההוא, ויבא אליה. **לחג** ותהר, ותלד בן; ויקרא את-שמו, ער. **לחד** ותהר עוד, ותלד בן; ותיקרא את-שמו, אונן. **לחה** ותסף עוד ותלד בן, ותיקרא את-שמו שלה; והיה בכזיב, בלדתה אתו. **לחז** ויקח יהודה אשה, לער בכורו; ושמה, תמר. **לחז** ויהי, ער בכור יהודה--רע, בעיני ה'; וימתהו, ה'. **לחח** ויאמר יהודה לאונן, בא אל-אשת אחיך ויבם אתה; והקם זרע, לאחייך. **לחט** וידע אונן, כי לא לו יהיה הזרע; והיה אם-בא אל-אשת אחיו, ושחת ארצה, לבלתי נתי-זרע, לאחיו. **לחי** וירע בעיני ה', אשר עשה; וימת, גם-אתו. **לחיא** ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית-אביו, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא כאחיו; ותלך תמר, ותשב בית אביה. **לחיב** וירבו, הימים, ותמת, בת-שוע אשת-יהודה; וינחם יהודה, ויעל על-גזני צאנו הוא נחירה רעהו העדלמי--תמנתה. **לחיג** ויגד לתמר, לאמר: הנה חמיר עלה תמנתה, לגז צאנו. **לחיד** ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ותכס בצעיף ותתעלף, ותשב בפתח עינים, אשר על-דרך תמנתה: כי ראתה, כי-גדל שלה, והוא, לא-נתנה לו לאשה. **לחטו** ויראה יהודה, ויחשבה לזונה: כי כסתה, פניה. **לחטז** ויט אליה אל-הדרך, ויאמר הבה-נא אבוא אליך, כי לא ידע, כי כלתו הוא; ותאמר, מה-תתן-לי, כי תבוא, אלי. **לחיז** ויאמר, אנכי אשלח גדי-עזים מן-הצאן; ותאמר, אם-תתן ערבון עד שלחך. **לחיא** ויאמר, מה הערבון אשר אתן-לך, ותאמר חתמך ופיתילך, ומטף אשר בידך; ויתן-לה ויבא אליה, ותהר לו. **לחיא** ותקם ותלך, ותסר צעיפה מעליה; ותלבש, בגדי אלמנותה. **לחכ** וישלח יהודה את-גדי העזים, ביד רעהו העדלמי, לקחת הערבון, מיד האשה; ולא, מצאה. **לחכא** וישאל את-אנשי מקמה, לאמר, איזה הקדשה הוא בעיניכם, על-הדרך; ויאמרו, לא-היתה בזה קדשה. **לחכב** וישב, אל-יהודה, ויאמר, לא מצאתיה; וגם אנשי המקום אמרו, לא-היתה בזה קדשה. **לחכג** ויאמר יהודה תקח-לה, פן נהיה לבז; הנה שלחתי הגדי הזה, ואתה לא מצאתה. **לחכד** ויהי כמשלש חדשים, ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך, וגם הנה הרה, לזנונים; ויאמר יהודה, הוציאוה ותשרף. **לחכה** הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה. **לחכו** ויכר יהודה, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-יסף עוד, לדעתה. **לחכז** ויהי, בעת לדתה; והנה תאומים, בבטנה. **לחכח** ויהי בלדתה, ויתן-יד; ותקח המילדת, ותקשר על-ידו שני לאמר, זה, יצא ראשונה. **לחכט** ויהי כמשיב ידו, והנה יצא אחיו, ותאמר, מה-פרצת עליך פרץ; ויקרא שמו, פרץ. **לחכל**, ואחר יצא אחיו, אשר על-ידו השני; ויקרא שמו, זרח.

Text of Lot and Daughters

יטל ויעל לוט מצוער וישב בהר, ושתי בנותיו עמו, כי ירא, לשבת בצוער; וישב, במערה--הוא, ושתי בנותיו. **יטלא** ותאמר הבכירה אל-הצעירה, אבינו זקן; ואיש אין בארץ לבוא עלינו, כדרך כל-הארץ. **יטלב** לכה נשקה את-אבינו יין, ונשכבה עמו; ונחיה מאבינו, זרע. **יטלג** ותשקין את-אביהן יין, בלילה הוא; ותבא הבכירה ותשכב את-אביה, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **יטלד** ויהי, ממחרת, ותאמר הבכירה אל-הצעירה, הן-שכבתי אמש את-אבי; נשקנו יין גם-הלילה, ובאי שכבי עמו, ונחיה מאבינו, זרע. **יטלה** ותשקין גם בלילה ההוא, את-אביהן--יין; ותקם הצעירה ותשכב עמו, ולא-ידע בשכבה ובקומה. **יטלו** ותהרין שתי בנות-לוט, מאביהן. **יטלז** ותלד הבכירה בן, ותיקרא שמו מואב: הוא אבי-מואב, עד-היום. **יטלח** והצעירה גם-הוא ילדה בן, ותיקרא שמו בן-עמי: הוא אבי בני-עמון, עד-היום.

Kilyon: Milah Mancha

1. Ruth 1:2

א,ב ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניהו מחלון וכליון, אפרתים--מבית לחם, יהודה; ויבאו שדי-מואב, ויהיו-שם.

2. Ruth 1:7

א,ז ותצא, מן-המקום אשר היתה-שמה, ושתי כלותיה, עמה; ותלכנה בדרך, לשוב אל-ארץ יהודה.

3. Ruth 2:21

ב,כא ותאמר, רות המואבית: גם כי-אמר אלי, עם-הנערים אשר-לי תדבקין, עד אם-כלו, את כל-הקציר אשר-לי.

4. Ruth 2:23

ב,כג ותדבק בנערות בעז, ללקוט--עד-כלות קציר-השעלים, וקציר החטים; ותשב, את-חמותה.

5. Ruth 3:3

ג,ג ורחצת וסכת, ושמת שמלתך (שמלתיד) עליך--וירדתי (וירדת) הגרן; אל-תנדעי לאיש, עד פלתו לאכל ולשתות.

6. Ruth 3:18

ג,יח ותאמר, שבי בתי, עד אשר תדעין, איד: פל דבר: כי לא ישקט האיש, כי-אם-כלה הדבר היום.

Yibum as that Fulfillment or Destruction

7. Ruth 1:12-13

א,יב שבנה בנתי לך, כי זקנתי מהיות לאיש: כי אמרת, יש-לי תקנה--גם הייתי הלילה לאיש, וגם ילדתי בנים. **א,יג** הלהו תשבבנה, עד אשר יגדלו, הלהו תענגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי, כי-מר-לי מאד מכם--כי-נצאה בי, וד-ה'.

8. Bereishis 28:11

לח,יא ויאמר יהודה לתמר פלתו שבי אלמנה בית-אביך, עד-יגדל שלה בני--כי אמר, פן-ימות גם-הוא באחי; ותלך תמר, ותשב בית אביה.

Manoach

9. Ruth 3:1

ג,א ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב-לך.

Identity Crisis

10. Ruth 3:3-5

ג, ד ורחצת וסכת, ושמת שמלתך (שמלתיך) עליך--וירדתי (ונירדתי) הגר; אל-תנדעי לאיש, עד פלתו לאכל ולשתות. **ג, ד** ויהי בשכבו, ונדעת את-המקום אשר ישכב-שם, ובאת וגלית מרגלתי, ושכבתי (ושכבת); והוא יגיד לך, את אשר תעשין. **ג, ה** ותאמר, אליה: כל אשר-תאמרי (אלי), אעשה.

11. Ruth 4:17

ד, יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר, ילד-בו לנעמי; ותקראנה שמו עובד, הוא אבי-ישי אבי דוד.

12. Bereishis 38:3-4

לח, ג ותהר, ותלד בו; ויקרא את-שמו, ער. **לח, ד** ותהר עוד, ותלד בו; ותקרא את-שמו, אונו.

Triangle

1. Connection of Recognition (Yehuda Story)

13. Bereishis 38:25-26

לח, כה הוא מוצאת, והיא שלחה אל-חמיה לאמר, לאיש אשר-אלה לו, אנכי הרה; ותאמר, הכר-נא--למי החתמת והפתילים והמטה, האלה. **לח, כו** ויכר, והידח, ויאמר צדקה ממני, כי-על-כן לא-נתתיה, לשלה בני; ולא-נסף עוד, לדעתה.

14. Ruth 2:19

ב, יט ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום, ואנה עשית--? והי **מכירך**, ברוך; ותגד לחמותה, את אשר-עשתה עמו, ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום, בעז.

15. Ruth 3:14

ג, יד ותשכב מרגלותיו, עד-הבקר, ותקם, בטרום (בטרם) **יכיר** איש את-רעהו; ויאמר, אל-ינדע, כי-באה האשה, הגר.

16. Ruth 2:8-12

ב, ח ויאמר בעז אל-רות הלוא שמעת בתי, אל-תלכי ללקט בשדה אחר, וגם לא תעבורי, מזה; וכח תדבקין, עם-נערתני. **ב, ט** עיניך בשדה אשר-קצרו, והלקת אחריהו--הלוא צויתי את-הנערים, לבלתי נגעך; וצמת, והלקת אל-הכלים, ושתית, מאשר ישאבו הנערים. **ב, י** ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אלו, מדוע מצאתי חן בעיניך--**להפירני**--ואנכי, נכריה. **ב, יא** ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעובי אביך ואמו, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-נדעת תמול שלשום. **ב, יב** ישלם ה', פעלך; ותהי משכרתך שלמה, מעם ה' אלהי ישראל, אשר-באת, לחסות תחת-כנפיו.

2. Connection to Kindness (Lot Story)

17. Ruth 1:8

ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (נעשה) ה' עמכם חסד, כְּאִשֶּׁר עֲשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעִמָּדִי.

18. Ruth 2:11

ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתָי, אַחֲרֵי מוֹת אִישׁוֹ; וַתַּעֲזְבִי אֲבִיךָ וְאִמְךָ, וְאַרְצְךָ מוֹלְדֹתָי, וַתֵּלְכִי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם.

19. Ruth 2:20

ותאמר נעמי לְכַלְתָּהּ, בְּרוּךְ הוּא ה' אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֲסִדוֹ, אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים; וַתֹּאמֶר לָהּ נְעָמִי, קְרוּב לָנוּ הָאִישׁ--מִגְּאֻלָּנוּ, הוּא.

20. Ruth 3:1

ותאמר לה, נְעָמִי חַמּוֹתֶיךָ: בְּתִי, הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ-לְךָ מְנוּחַ אֲשֶׁר יִיטֵב לְךָ.

21. Ruth 3:10

ויאמר, בְּרוּכָה אַתְּ ה' בְּתִי--הַיִּטְבֵּת חֲסִדוֹךָ הַאֲחֵרוֹן, מִן-הֶרְאִשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָקֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם-עֹשֵׂר.

22. Ruth 4:6

ויאמר הגאֵל, לֹא אוֹכַל לְגֹאֵל--(לְגֹאֵל-לִי--פֶּן-אֲשַׁחִית, אֶת-נַחְלָתִי; גֹּאֵל-לְךָ אֶתְּהָ אֶת-גְּאֻלָּתִי, כִּי לֹא-אוֹכַל לְגֹאֵל.

Avraham Connection

23. Ruth 2:11

ב,יא ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתָי, אַחֲרֵי מוֹת אִישׁוֹ; וַתַּעֲזְבִי אֲבִיךָ וְאִמְךָ, וְאַרְצְךָ מוֹלְדֹתָי, וַתֵּלְכִי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם.

24. Bereishis 12:1

ב,יא ויאמר ה' אֶל-אַבְרָם, לֵךְ-לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתָי וּמִבֵּית אָבִיךָ, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֵרָאֶךָ.

Recognition to Chessed (Ruth Story)

25. Ruth 3:9

ג,ט ויאמר, מִי-אַתְּ; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוֹת אֲמִתָּהּ, וּפְרִשְׁתָּ כְּנֶפֶד עַל-אֲמִתָּהּ, כִּי גֹאֵל אַתָּה.

26. Ruth 2:10

ב,י ותפל, על-פְּנֵיהָ, וַתִּשְׁתַּחֲוֶה, אֶרְצָה; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, מִדּוּעַ מִצְּאִתִּי חֹן בְּעֵינֶיךָ לְהַפְרִינִי--וְאֲנֹכִי, נְכַרְיָה. **ב,יא** ויען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חַמּוֹתָי, אַחֲרֵי מוֹת אִישׁוֹ; וַתַּעֲזְבִי אֲבִיךָ וְאִמְךָ, וְאַרְצְךָ מוֹלְדֹתָי, וַתֵּלְכִי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתָּ תְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם. **ב,יב** ישלם ה', פְּעֻלָּתְךָ; וַתְּהִי מִשְׁפַּרְתְּךָ שְׁלֵמָה, מֵעַם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּאת, לְחַסּוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו.

27. Ruth 4:6

ד,ו ויאמר הגאֵל, לֹא אוֹכַל לְגֹאֵל--(לְגֹאֵל-לִי--פֶּן-אֲשַׁחִית, אֶת-נַחְלָתִי; גֹּאֵל-לְךָ אֶתְּהָ אֶת-גְּאֻלָּתִי, כִּי לֹא-אוֹכַל לְגֹאֵל.

Iyun 2: Megillas Ruth and Sefer Iyov

Similarities:

Iyov 27:2	חי-אל, הסיר משפטי; ושדי, המר נפשי.
Ruth 1:21	אני מלאה הלכתי, וריקם השיבני ה'; למה תקראנה לי, נעמי, וה' ענה בי, ושדי הרע לי.
Iyov 2:11-12	אישמעו שלשת רעי איוב, את כל הרעה הזאת הבאה עלי, ונבאו איש ממקומו, אליפו התימני ובלדד השוחי וצופר הנעמתי; וינעדו יחדו, לבוא לנוד לו ולנחמו. ב וישאו את עיניהם מרחוק ולא הפירוהו, וישאו קולם ויבכו; ויקרעו איש מעלו, ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה.
Ruth 1:19	ותלכנה שתיהם, עד-בואנה בית לחם; ויהי, בבואנה בית לחם, ונתהם כל-העיר עליהן, ותאמרנה הזאת נעמי.
Iyov 42:16	ויחי איוב אחרי זאת, מאה וארבעים שנה; וירא (ויראה), את בניו ואת בני-בניו--ארבעה, דרות.
Ruth 4:17	ותקראנה לו השכנות שם לאמר, גלד-בו לנעמי; ותקראנה שמו עובד, הוא אבי-ישי אבי דוד.
Iyov 42:13	ויחי לו שבענה בנים, ושלוש בנות.
Ruth 4:15	והנה לך למשיב נפש, ולכלכל את-שבתך; כי כלתך אשר-אהבתך, גלתו, אשר-היא טובה לך, משבעה בנים.

1. Talmud, Baba Basra 15b

דתניא, רבי אלעזר אומר: איוב בימי שפוט השופטים היה, שנאמר: אהן אתם כולכם חזיתם ולמה זה הבל תהבלו, איזה דור שכולו הבל? הוי אומר: זה דורו של שפוט השופטים

Iyov

2. Iyov 39:1-4, 40:1-9

- א הינדעת--עת, לדת יעלי-סלע; חלל אילות תשמר. 1 Knowest thou the time when the wild goats of the rock bring forth? Or canst thou mark when the hinds do calve?
- ב תספר ירחים תמלאנה; וינדעת, עת לדתנה. 2 Canst thou number the months that they fulfil? Or knowest thou the time when they bring forth?
- ג תכרענה, גלדיהו תפלחנה; חבליהם תשלחנה. 3 They bow themselves, they bring forth their young, they cast out their fruit.

- ד יחלמו בניהם, ירבו בבר; וצאו, ולא-שבו למו. 4 Their young ones wax strong, they grow up in the open field; they go forth, and return not again.
- א וינען ה' את-איוב; ויאמר. 1 {S} Moreover the LORD answered Job, and said:
- ב הרב, עם-שדי יסור; מוכיח אלוה עננה. 2 Shall he that reproveth contend with the Almighty? He that argueth with God, let him answer it. {P}
- ג וינען איוב את-ה'; ויאמר. 3 {S} Then Job answered the LORD, and said:
- ד הן קלתי, מה אשיבך; ידי, שמתי למו-פי. 4 Behold, I am of small account; what shall I answer Thee? I lay my hand upon my mouth.
- ה אחת דברתי, ולא אענה; ושתיים, ולא אוסיף. 5 Once have I spoken, but I will not answer again; yea, twice, but I will proceed no further. {P}
- ו וינען-ה' את-איוב, מנסערה (מן סערה); ויאמר. 6 Then the LORD answered Job out of the whirlwind, and said:
- ז אָזר-נָא כְּגִבֵּר חֲלָצִיךָ; אֲשַׁאֲלֶךָ, וְהוֹדִיעַנִי. 7 Gird up thy loins now like a man; I will demand of thee, and declare thou unto Me.
- ח האף, תפר משפטי; תרשיעני, למען תצדק. 8 Wilt thou even make void My judgment? Wilt thou condemn Me, that thou mayest be justified?
- ט ואם-זרוע כאל לך; ובקול, כמהו תרעם. 9 Or hast thou an arm like God? And canst thou thunder with a voice like Him?
3. **Iyov 42:10**
- וה', שב את שביט (שבות) איוב, בהתפללו, בעד רעהו; ויסף ה' את כל אשר לאיוב, למשנה.

Ruth

4. **Ruth 1:8**
ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (יעש) ה' עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-המתים ונעמי.
5. **Ruth 2:11**
וינען בעז, ויאמר לה--הגד הגד לי כל אשר-עשית את-חמותך, אחרי מות אישך; ותעזבי אביך ואמך, וארץ מולדתך, ותלכי, אל-עם אשר לא-נדעת תמול שלשום.
6. **Ruth 2:20**
ותאמר נעמי לכלתה, ברוך הוא לה', אשר לא-עזב חסדו, את-החיים ואת-המתים; ותאמר לה נעמי, קרוב לנו האיש--מגאלנו, הוא.
7. **Ruth 3:1**
ותאמר לה, נעמי חמותה: בתי, הלא אבקש-לך מנוח אשר ייטב לך.
8. **Ruth 3:10**
ויאמר, ברוכה את לה' בתי--היטבת חסדך האחרון, מן-הראשון: לבלתי-לכת, אחרי הפחורים--אם-דל, ואם-עשיר.
9. **Ruth 4:6**
ויאמר הגאל, לא אוכל לגאול- (לגאל-) לי--פו-אשחית, את-נחלתי; גאל-לך אתה את-גאלתי, כי לא-אוכל לגאל.
10. **Ruth Rabba, Parsha 7:1**
ובועז עלה השער וישב שם והנה הגואל עובר אשר דבר בעז מה לאחורי תרעא הוה קאים, א"ר שמואל בר נחמן אפי' היה בסוף העולם הטיסו הקב"ה והביאו לשם כדי שלא יהא אותו צדיק יושב ומצטער מתוך ישובו, אמר רבי ברכיה כן דרשו שני גדולי עולם רבי אליעזר ור' יהושע, ר' אליעזר אומר, בעז עשה את שלו ורות עשתה את שלה ונעמי עשתה את שלה, אמר הקב"ה אף אני אעשה את שלי, ויאמר סורה שבה פה פלוני אלמוני.

11. **Tehillim 89:3**

כי אמרתי עולם חסד בנה שמים תכו אמונתך בהם:

IYUN 3: Megillas Ruth - Hallmark of Humanity

Differences in Omer and Shteí Halechem

חמץ תאפינה בכורים. העומר היה בכורי שעורים ואלה היו בכורי קציר חטים ועל שמם נקרא החג "יום הבכורים", כאמרו וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה (במדבר כח, כו) ואמר לה' כי בהם הותר החדש לקרבן.
ספורנו ויקרא כג

החיטין, והשעורין, והכוסמין, והשיבולת שועל, והשיפון - הרי אלו חייבין בחלה, ומצטרפין זה עם זה, ואסורים בחדש מלפני הפסח, ומלקצור מלפני העומר. אם השרישו קודם לעומר - העומר מתירן, ואם לאו - אסורין עד שיבא העומר הבא
תלמוד בבלי מסכת מנחות דף ע עמוד א

Opposite Pattern

Cheít Odom Haríshon

השמים יביעו טל בשפע אל ארץ דגן ותירוש כמו שהיה הענין בששת ימי בראשית קודם חטא של אדם הראשון כי לא המטיר ואדם אין לעבוד ואיד יעלה והשקה באופן שבהיות הארץ מעצמה ארץ דגן ותירוש בבא עליה עריפת טל לברכה מספיק להתפרנס את יושביה שלא בצער כאשר היתה הכוונה שיתפרנס אדם הראשון קודם חטאו כאמרם ז"ל עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת (שבת ל ב)
ספורנו דברים פרק לג

דתניא אילן שאכל ממנו אדם הראשון, רבי מאיר אומר: גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, שנאמר: (בראשית ט') וישת מן היין וישכר; רבי נחמיה אומר: תאנה היתה, שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו, שנאמר +בראשית ג'+ ויתפרו עלה תאנה; רבי יהודה אומר: חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.
תלמוד בבלי ברכות מ :

Punishment

בְּזַעַת אֶפֶיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֶךָ אֶל הָאָדָמָה כִּי מִמָּנָה לִקְחַתָּ כִּי עֲפָר אֶתָּה וְאֶל עֲפָר תָּשׁוּב:

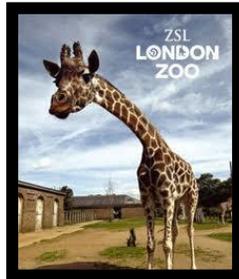
בראשית פרק ג: יט

עץ פרי – שיהא טעם העץ כטעם הפרי, והיא לא עשמה כן, אלא (פסוק יב) ותולא הארץ עץ עושה פרי, ולא העץ פרי, לפיכך כשנתקלל אדם על עונו נפקדה גם היא על עונה ונתקללה:
(רש"י (שם))

ורבי אלכסנדר בטר דמצלי אמר הכי: רבון העולמים, גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך, ומי מעכב? שאור שבעיסה ושעבוד מלכיות; יהי רצון מלפניך שתצילנו מידם, ונשוב לעשות חוקי רצונך בלבב שלם.

תלמוד בבלי ברכות יז.

Significance of Pattern in Bereishis:

Eden Story:

טו ויקח ה' אלהים, את-הָאָדָם; וינחהו בגן-עדן, לעבדה ולשמרה. טז ויצו ה' אלהים, על-הָאָדָם לאמר: מכל עץ-הגן, אכל תאכל. יז ומעץ, הדעת טוב ורע--לא תאכל, ממנו: כי, ביום אכלך ממנו--מות תמות יח ויאמר ה' אלהים, לא-טוב היות הָאָדָם לבדו; אעשה-לו עזר, כנגדו יט ויצר ה' אלהים מן-הָאָדָמָה, כל-חית השדה ואת כל-עוף השמים, ויבא אל-הָאָדָם, לראות מה-יקרא-לו; וכל אשר יקרא-לו

הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה, הוּא שְׂמוֹ. כ. וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׂמוֹת, לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם, וְלִכְל, חַיַּת הַשָּׂדֶה; וְלָאָדָם, לֹא-מִצָּא עֶזְרַ כְּנָגְדוֹ. כ. וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל-הָאָדָם, וַיִּישָׁן; וַיִּשָּׁח, אַחַת מִצַּלְעֹתָיו, וַיִּסְגֹר בָּשָׂר, תַּחְתָּנָהּ. כ. וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם, לְאִשָּׁה; וַיְבָאָהּ, אֶל-הָאָדָם. כ. וַיֹּאמֶר, הָאָדָם, זֹאת הַפֶּעַם עָצַם מַעְצָמִי, וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי; לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּהּ-זֹאת. כ. וְעַל-כֵּן, יִעֲזֹב אִישׁ, אֶת-אָבִיו, וְאֶת-אִמּוֹ; וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. כ. וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עַרְוִמִים, הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ; וְלֹא, יִתְבַּשְׂשׂוּ.

א. וְהִנְחֹשׁ, הִיָּה עָרוֹם, מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה, אֲשֶׁר עֹשֶׂה ה' אֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר, אֶל-הָאִשָּׁה, אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים, לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֶּן. ב. וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה, אֶל-הִנְחֹשׁ: מִפְּרֵי עֵץ-הַגֶּן, נֹאכַל. ג. וּמִפְּרֵי הָעֵץ, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֶּן--אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ, וְלֹא תִגְעוּ בוֹ: פֶּן-תִּמְתּוּן. ד. וַיֹּאמֶר הִנְחֹשׁ, אֶל-הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת, תִּמְתּוּן. ה. כִּי, יִדַּע אֱלֹהִים, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶם מִמֶּנּוּ, וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם; וְהִיִּיתֶם, כְּאֱלֹהִים, יִדְעִי, טוֹב וָרָע. ו. וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֹאמֶר-הוּא לְעֵינַיִם, וְנִחְמַד הָעֵץ לְהִשְׂכִּיל, וְתִקַּח מִפְּרִיו, וְתֹאכְלִי; וְתִתֵּן גַם-לְאִשָּׁה עִמָּה, וַיֹּאכְלֻ.

Bereishis 2:15-25; 3:1-6

Motive of Snake:

והנחש היה ערום - מה ענין זה לכאן היה לו לסמוך (פסוק כא) ויעש לאדם ולאשתו כמות עור וילביצים. אלא למדך מאיזו עילה קפץ הנחש עליהם. ראה אותם ערומים ועוסקים במשמע לעין כל ונתאווה לה: רש"י בראשית ג:א

The Greatest Expression of Humanity

ה. כִּי-נִשְׁבּוּ אַחִים יַחְדוֹ, וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן-אִין-לוֹ--לֹא-תִהְיֶה אִשְׁת-הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר: יְבָמָה יָבֵא עָלֶיהָ, וְלָקַחְתָּ לּוֹ לְאִשָּׁה וַיְבָמָהּ. ו. וְהָיָה, הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלַד--יָקוּם, עַל-שֵׁם אַחִיו הַמֵּת; וְלֹא-יִמָּחֶה שְׁמוֹ, מִיִּשְׂרָאֵל. ז. וְאִם-לֹא יִהְיֶה אִישׁ, לְקַחְתָּ אֶת-יְבָמָתוֹ; וְעַלְתָּהּ יְבָמָתוֹ הַשְּׂעִרָה אֶל-הַזְּקֵנִים, וְאָמַרְתָּ מֵאֵן יְבָמִי לְהַקִּים לְאִחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל--לֹא אָבָה, יְבָמִי. ח. וְקָרְאוּ-לוֹ זְקֵנֵי-עִירוֹ, וְדָבְרוּ אֵלָיו; וְעָמַד וְאָמַר, לֹא חִפְצָתִי לְקַחְתָּהּ. ט. וְנָגְשָׁה יְבָמָתוֹ אֵלָיו, לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים, וְחָלְצָה נְעֻלָּה מֵעַל רַגְלוֹ, וְנָרְקָה בְּפָנָיו; וְעָנְתָהּ, וְאָמְרָה, כִּכָּה נַעֲשֶׂה לְאִישׁ, אֲשֶׁר לֹא-יְבָנָה אֶת-בֵּית אַחִיו. י. וְנִקְרָא שְׁמוֹ, בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית, חֲלוּץ הַנְּעֹל.

Devorim 25:5-10

דעל סוס מלך, דעל חמור בן חורין, ודמנעלוהי ברגלוהי בר אינש
 תלמוד בבלי שבת קנב

Ruth as an Expression of Humanity:

יב. שְׁבָנָה בְּנָתִי לְךָ, כִּי זָקַנְתִּי מִהַיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אֶמְרָתִי, יֵשׁ-לִי תִקְוָה--גַּם הִיִּיתִי הַלְוִיָּה לְאִישׁ, וְגַם יִלְדָתִי בָנִים. יג. הֲלָהוּ תִשְׁבְּרָנָה, עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ, הֲלָהוּ תַעֲגִנָּה, לְבִלְתִּי הָיוֹת לְאִישׁ; אֵל בְּנָתִי, כִּי-מֵר-לִי מֵאֵד מִכֶּם--כִּי-יִצְאָה בִּי, יְד-ה'.

Ruth 1:12-13

יא. וַיַּעַן בְּעֵז, וַיֹּאמֶר לָהּ--הֲגַדְתִּי לְךָ לִי כָל אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חֲמוֹתַי, אַחֲרֵי מוֹת אִישִׁי; וְתַעֲזָבִי אָבִיךָ וְאִמֶּךָ, וְאָרְצְ מוֹלְדְתְּךָ, וּתְלַכִּי, אֶל-עַם אֲשֶׁר לֹא-יְדַעְתָּ תְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם. יב. יֵשׁ לָּךְ ה', פְּעֻלָּה; וְתִהְיִי מִשְׁכַּרְתְּךָ שְׂלָמָה, מֵעַם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר-בָּאת, לְחַסוֹת תַּחַת-כַּנְפָּיו.

Ruth 2:11-12

ח ויהי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיִּחַרְד הָאִישׁ וַיִּלְכֹּץ; וַהֲנִי אִשָּׁה, שְׂכָבֶת מְרֻגְלָתִיו. ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתָּה; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוּת אֲמֹתָךְ, וַפְרַשְׁתָּ כְּנָפֶיךָ עַל-אֲמֹתָךְ, כִּי גֵאֵל אָתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתָּה לֵה' בְּתִי-- הַיִּטְבֶּת חֲסִידֶיךָ הָאֲחֵרֹן, מִן-הָרֵאשׁוֹן: לְבִלְתִּי-לָקֶחַת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים--אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׂיר.

Ruth 3:8-10

Shavuos as a Correction for the Cheit of Odom:

דא"ר יוחנן: בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא, ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן.

תלמוד בבלי יבמות קג:

אמר ר' לעזר שלשה הן שלא המתינו בשלוותן שש שעות, אילו הן אדם הראשון וישראל וסיסרא, אדם הראשון ולא יתבוששו לא באו שש שעות, ישראל וירא העם כי בושש משה (שמות לב א) באו שש שעות....

בראשית רבה פרשה יח

